

TaxBulletin

2/2008

Sisällysluettelo

2 Pääkirjoitus

Ritva Nyrhinen

Yritysverotus

3 Onko Suomen yhteisöverokanta enää kilpailukykyinen?

Ilkka Kajas

4 Vaikuttavatko Tanskan uudet verosäännökset suomalaisen yrityksen liiketoimintaan?

Annika Tigerstedt

6 Irlannin 12,5 %:n verokanta liiketoimintatuloille

Iain McCarthy

8 Siirtohinnoittelusäännökset Venäjällä – nyt ja tulevaisuudessa

Jouni Honka-aho

10 Immateriaalioikeuksista saadun tulon verotuksesta Luxemburgissa

Kai Holkeri

Arvonlisäverotus ja autoverotus

11 Yhtiöiden haasteet Yhdysvalloissa

Maarit Pokkinen

13 Kansainväliset arvonlisäverouutiset

Visa Randell

14 Ulkomailta Suomeen tuodun käytetyn henkilöauton verotus

Visa Randell

Henkilöverotus

17 Lähetetyn työntekijän verotus

Heidi Viikari ja Emilia Weijola

21 Ulkomaankomennuksella Sveitsissä ulkomaankomennuksia koordinoimassa

Kirsi Haapakoski

Veroura

24 Esittelyssä Tax Bulletin toimituskunta

Sini Kaukonen

Toimituskunta:
Ritva Nyrhinen, päätoimittaja
Jarno Laaksonen
Visa Randell
Jarkko Kuusinen
Sini Kaukonen

Pääkirjoitus

Huhtikuussa pidettiin päättyvän lomavuoden viimeiset lomat ja viimeistään toukokuussa suunnitellaan kesälomia. Useat meistä matkustavat paitsi työn puolesta myös lomallaan ulkomaille. Moni meistä ei halua olla ulkomaille ”vain” turistina, vaan toinen maa halutaan kokea syvemmin ja ainutkertaisemmin. Jostakin syystä ulkomaille on hienoa käydä konsertissa tai kansainvälisessä urheilutapahtumassa. Tänä kesänä on mahdollista osallistua jalkapallon EM-kisoihin Itävallassa ja Sveitsissä tai olympialaisiin Kiinassa.

Kansainvälisten ja kansainvälistyvien yritysten työntekijät joutuvat pakostakin tutustumaan kohdevaltioiden kulttuuriin ja tapoihin. Myöskään toisen valtion verokysymyksiä ei voi välttää. Yrityksen liiketoimintaan liittyvät veroselvitykset onkin parempi tehdä hyvissä ajoin etukäteen kohdevaltion paikallista asiantuntemusta hyväksikäyttäen. Useimmiten näitä selvityksiä tehdään PwC:n kollegojen kanssa sähköpostitse, lyhyissä palavereissa tai puhelinneuvotteluissa, mutta myös paikan päällä.

Vaikka PwC:n vero-osasto on aktiivisesti päivittäin yhteydessä toisten PwC-toimistojen vero-asiantuntijoihin ympäri maailmaa, toimintatavat ja kulttuurit syvenevät varmasti toisella tavalla työkomennuksilla. Kollegoilta kuulemieni kokemusten perusteella saapuminen voi olla ”pienoinen shokki”, mutta viiden kuukauden jälkeen ”elämä pikku hiljaa asettuu uomiinsa”.

Tax Bulletin on tällä kertaa pyydetty artikkelit henkilöiltä, jotka ovat parhaillaan tai ovat hiljattain olleet työkomennuksella jossakin toisessa PwC-maassa.

Tax Bulletin ilmestyi ensimmäisen kerran syyskuussa 2005. Säännöllisen ilmestymisen takaa toimituskunta, jonka esittelemme tässä numerossa. Seuraavassa syksyllä ilmestyvässä numerossamme esittelemme vero-osaston uuden johtajan Klaus Keravuoren.

Hyvää kesää 2008!

Ritva Nyrhinen

Yritysverotus

Onko Suomen yhteisöverokanta enää kilpailukykyinen?

Kun Suomi vuonna 1995 liittyi EU:hun, oli Suomen yhteisöverokanta 25 % ja tuolloisten EU-valtioiden yhteisöverokannan keskiarvo oli 36,9 %. Suomen yhteisöverokanta oli siis 11,9 % alempi kuin EU-valtioiden keskiarvo. Vuoden 2008 huhtikuun tilanteessa Suomen yhteisöverokanta on kohonnut 26 %:iin ja vastaavasti nykyisten EU-valtioiden yhteisöverokannan keskiarvo on laskenut 22,1 %:iin. Tähän nähden Suomen yhteisöverokanta on menettänyt kilpailuasemiaan ja on tällä hetkellä EU-valtioiden yhdeksänneksi ankarinta. Erityisesti kansainvälistä yritystoimintaa harjoittavien ja merkittävässä määrin ulkomaista omistusta omaavien yhtiöiden kohdalla nimellisellä verokannalla on vaikutusta yritysten sijoittautumiseen. Korkea henkilöverotus vielä madaltaa kynnystä siirtää yritysten toimintoja alhaisemman kustannustason ja verorasituksen valtioihin. Tänä päivänä valtioiden keskeinen keino kilpailussa yrityksen sijoittautumisessa on nimenomaan yhteisöverokannan taso.

Ilkka Kajas

Yhteisöverokanta EU-maissa (2008)

Belgia	33.99
Ranska	33.33
Italia	31.40
Saksa	30.5
Espanja	30
Luxemburg	29.63
Ruotsi	28
Iso-Britannia	28
Suomi	26
Alankomaat	25.5
Itävalta	25
Tanska	25
Kreikka	25
Portugali	25
Slovenia	22
Tšekki	21
Viro (voittovarojen kotiuttaminen)	21
Puola	19
Slovakia	19
Unkari	16
Romania	16
Latvia	15
Liettua	15
Irlanti	12.5
Bulgaria	10
Kypros	10
Malta (käytännössä)	n. 5
Keskiarvo 2008	22,14

Vaikuttavatko Tanskan uudet verosäännökset suomalaisen yrityksen liiketoimintaan?

Perinteisesti Tanska on verojärjestelmänsä puolesta ollut investointeja suosiva maa ja useisiin muihin EU-valtioihin verrattuna verotuksellisesti houkutteleva markkina-alue. Viime aikoina Tanskassa on kuitenkin saatettu voimaan runsaasti uutta verolainsäädäntöä. Vaikka tietyt yritykset hyötyvät uusista säännöksistä, muuttavat ne Tanskan verolainsäädäntöä monimutkaisemmaksi ja yritysten on tehtävä yksityiskohtaisempia laskelmia selvittääkseen niiden verovaikutukset.

Uudistuksista hyötyvät rahoituspalvelutoimintaa harjoittavat yhtiöt, pienet ja keski-suuret sekä sellaiset suuremmat yritykset, joilla oman pääoman suhde velkapääomaan on verrattain korkea. Uudistusten todennäköisiä häviäjiä ovat pääasiassa velkarahoituksella toimivat suuret tanskalaiset konsernit sekä pääomavaltaiset yhtiöt, jotka ovat tehneet merkittäviä pitkäkestoisia investointeja toimintapääomaansa.

Yritysverokannan alentaminen

Tanskan yritysveroprosentti on verovuodesta 2007 alkaen laskettu 28 %:sta 25 %:iin. Tanskan nykyinen yritysveroprosentti on yksi EU:n alhaisimmista. Tanskan hallitus onkin ennakkoinut, että yritysverokannan alentamisen seurauksena yritykset siirtävät veronalaisia voittovarojaan muista valtioista Tanskaan verotettavaksi. Alennettu yritysverokanta tarjoaa sijoitustoiminnan suhteen helpotusta myös verolainsäädäntöön tehtyjen muiden muutosten aiheuttamiin kielteisiin vaikutuksiin.

Tanskan
verolainsäädäntö
on entistä
monimutkaisempi.

Lisärajoituksia korkomenojen vähennysoikeuteen

Päinvastoin kuin Suomessa, Tanskan lainsäädäntöön on sisällytetty alikapitalisointisääntelyä jo vuodesta 1998 lähtien ja 1.7.2007 Tanskan hallitus hyväksyi uuden korkojen vähennysoikeutta edelleen rajoittavan monimutkaisen verosääntelyn.

Uudet määräykset koskevat tietyistä omaisuuseristä maksettujen nettorahoitusmenojen enimmäismäärää ja käyttökate (EBIT) -rajoitusta. Ensin mainittujen rajoitusäännösten mukaan nettorahoitusmenot rajataan eräiden omaisuuserien osalta vuonna 2007 korkeintaan 6,5 %:iin ja vuonna 2008 enintään 7 %:iin. Rajoitus ei koske alta 20 miljoonan euron nettorahoitusmenoja. EBIT-säännökset puolestaan rajaavat kokonaisnettorahoitusmenot korkeintaan 80 %:iin yhtiön käyttökatteesta. Voimassa olevat alikapitalisointisäännökset, joiden mukaan pienin sallittu vieraan ja oman pääoman suhde on 4:1, pysyvät ennallaan. Toisin kuin alikapitalisointisääntelyä, uusia rajoituksia sovelletaan myös kolmannelle osapuolelle maksettaviin korkoihin.

Väliyhteisösääntely

Tanskan väliyhteisösäännöksiä on täydennetty vastaamaan EU-lainsäädännön Cadbury Schweppes (C-196/04) -päätöksessä vahvistettuja vaatimuksia. EY-tuomioistuimen linjauksen mukaisesti uudet säännökset tuovat myös tanskalaiset yhtiöt väliyhteisösääntelyyn piiriin. Koska Tanskassa on tanskalaisten konserniyhtiöiden sekä samaan konserniin kuuluvien tanskalaisten kiinteiden toimipaikkojen välillä pakollinen yhteisverotus, tällä säännöllä ei ole käytännön merkitystä. Lisäksi yhtiön kotivaltion yritysverokannalle asetetuista vähimmäisvaatimuksista on luovuttu.

Väliyhteisölainsäädäntöön tehtyjen muutosten tarkoituksena on laajentaa väliyhteisösääntelyä koskemaan konsernin kaikkia tytäryhtiöitä riippumatta niille kotivaltioissaan kohdistetun verorasituksen määrästä. Tämän soveltamisalan laajentamisen vastapainoksi omistusosuusvaatimusta muutettiin koskemaan vain yli 50 %:n omistuksia. Myös rahoitustulon osalta raja asetettiin 50 %:n ylittävään osaan verotettavista voittovaroista. Lisäksi uuden väliyhteisösääntelyn soveltamista rajoittaa uusi rahoitusomaisuutta koskeva 10 %:n soveltamiskynnys. Tämä tarkoittaa, että ainoastaan tytäryhtiöt, joiden rahoitusomaisuus ylittää 10 %, voivat tulla verotettavaksi väliyhteisölainsäädäntelyn mukaisesti. Tämän vaatimuksen tarkoituksena on helpottaa yhtiöiden hallinnollista taakkaa sulkemalla pois tytäryhtiöt, jotka harjoittavat operatiivista toimintaa.

Osingot

Tanskan tiettyjen omistusosuusedellytysten täyttymisestä johtuvaa verovapautta koskevien säännösten (participation exemption) mukaan osingot ovat verovapaita, mikäli emoyhtiö omistaa vähintään 15 % (koskee vuosia 2007 ja 2008) tytäryhtiön osakepääomasta ja ehdot täyttävä omistussuhde on ollut voimassa vähintään 12 kuukauden ajan. Uudet säännökset edellyttävät lisäksi, että vähintään yksi seuraavista ehdoista täyttyy:

- tytäryhtiön kotipaikka on Tanskassa, EU-valtiossa, ETA-valtiossa, Färösaarilla, Grönlandissa tai muussa valtiossa, jonka kanssa Tanskalla on voimassa oleva verosopimus
- tytäryhtiö on Tanskan kansainvälistä konserniverotusta koskevien säännösten piirissä
- emoyhtiö omistaa suoraan tai epäsuorasti yli 50 % tytäryhtiön määräysvallasta (Käytännössä tämä tarkoittaa siis sitä, että tanskalainen emoyhtiö voi saada myös ei-verosopimusvaltiosta verovapaita osinkoja. Huomionarvoista on kuitenkin, että mainittu väliyhteisölainsäädäntö saattaa soveltua.)

Johtopäätöksiä

Uusien säännösten myötä Tanskan verosääntely on kuluneen vuoden aikana monitukaistunut ja maassa toimivien yritysten tulee huomioida muutosten vaikutus toiminnassaan. Edellä käsitellyt uudistukset edustavat vain esimerkkejä Tanskan verolainsäädäntöön viime aikoina tehdyistä muutoksista. Muita huomion arvoisia muutoksia on tehty mm. yhtiön purkamisesta seuraavien voittojen verokohtelua (eräissä tilanteissa Tanskan lähdeveroa määrättäessä purkuvoittoa käsitellään osinkotulona) sekä ulkomaisille konserniyhtiöille maksettujen korkojen lähdeveroa koskevaan sääntelyyn. Lisäksi mahdollisuuksia tehdä verotuksen poistoja on heikennetty tiettyjen omaisuususerien kohdalla. Kaikki nämä muutokset saattavat vaikuttaa myös suomalaisen yrityksen tanskalaisen tytäryhtiön toimintaan.

Annika Tigerstedt

Annika työskentelee tällä hetkellä PwC Tanskan Kööpenhaminan toimistossa kansainvälisen yritysverotuksen ryhmässä Senior Tax Consultantina. Hänen työtehtäviinsä kuuluvat lähinnä kansainvälisen liiketoiminnan verotukseen, operatiivisen liiketoiminnan sekä konsernirakenteiden uudelleenjärjestelyihin liittyvät verokysymykset.

Irlannin 12,5 %:n verokanta

Irlanti on useiden vuosien ajan käyttänyt erilaisia verokannustimia helpottaakseen sekä kotimaisten että Irlannissa toimivien ulkomaisten yritysten perustamista ja toiminnan harjoittamista Irlannissa että houkutellessaan Irlantiin uusia yhtiöitä. Nykyisen verojärjestelmän perusta on kuitenkin alhainen yritysverokanta eikä aikaisempien vuosien kaltainen yrityksen verotettavan tulon määrää vähentävien verokannustimien tarjoaminen. Euroopan komission kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti Irlannissa liiketuloa verotetaan kiinteään 12,5 %:n verokannan mukaan. Kiinteää 12,5 %:n verokantaa sovelletaan lähtökohtaisesti kaikkeen liiketoiminnasta saatuun tuloon (kts. poikkeuksista alla).

Käytössä olevat yritysverokannat

Irlannissa on käytössä useita eri yritysverokantoja:

Liiketulo 12,5 %
Passiivinen tulo 25 %
Luovutusvoitot 20 %

Voidakseen hyödyntää 12,5 %:n verokantaa, yrityksen on harjoitettava Irlannissa todellista liiketoimintaa. Yrityksen passiiviseen tuloon sovelletaan 25 %:n verokantaa. Passiiviseksi tuloksi lasketaan muusta kuin aktiivisesta liiketoiminnasta saadut tulot, kuten korko-, rojalit-, osinkotulot sekä kiinteistöistä saadut vuokratulot. Myös kokonaan ulkomailla harjoitetusta liiketoiminnasta, kiinteistöjen myynnistä, kaivostoiminnasta ja öljyn poraamisesta saadut tulot katsotaan passiiviseksi tuloksi, elleivät nämä tulot johdu irlantilaisen yhtiön ulkomaisen sivuliikkeen harjoittamasta liiketoiminnasta.

Määritettäessä tuloa liiketuloksi tai passiiviseksi tuloksi tehdään rajanveto tapauskohtaisesti harjoitetun toiminnan luonteen perusteella. Tulon luokittelemisesta liiketuloksi tai passiiviseksi tuloksi voidaan hakea vahvistus veroviranomaiselta ennakkotiedolla.

Irlannin veroviranomaiset ovat useassa tapauksessa vahvistaneet, että konsernin rahoitus- ja varainhallintatoiminnot katsotaan liiketoiminnaksi, josta on maksettava 12,5 %:n verokannan mukainen vero edellyttäen, että toimintaa harjoitetaan riittävän suuressa mitataavassa, ja että yrityksen henkilöstöllä on riittävä ammatillinen pätevyys tehtävien hoitamiseen.

Tulon luokittelemisesta liiketoiminta- tai passiiviseksi tuloksi voidaan hakea vahvistus veroviranomaiselta ennakkotietopäätöksellä.

Myös aineettoman omaisuuden tai sijoitusten tuottama tulo voidaan tietyn edellytyksin luokitella 12,5 %:n verokannan alaiseksi liiketuloksi. Eräässä julkaistussa ennakkotiedossa tutkimus- ja kehitystoimintaa harjoittavan yrityksen, jonka tavoitteena oli patentoida toiminnan seurauksena syntyvät aineettomat oikeudet ja sen jälkeen myydä näiden oikeuksien hyödyntämiseen oikeuttavia lisenssejä, katsottiin kuuluvan 12,5 % verokannan piiriin. Sen lisäksi, että ehdot täyttävää tutkimus- ja kehitystoimintaa voidaan verottaa 12,5 %:n verokannalla, tutkimus- ja kehitystoimintaa harjoittavien yritysten on mahdollista saada tutkimus- ja tuotekehittelytoiminnasta aiheutuneista lisäkustannuksista erityinen 20 %:n veronhyvitys. Normaalin tutkimus- ja kehitystoiminnasta aiheutuneiden kulujen vähennyskelpoisuuden lisäksi hyvitystä voidaan käyttää kokonaisverorasituksen alentamiseksi. Tämä mahdollistaa jopa 32,5 %:n vähennykset tutkimus- ja tuotekehittelytoiminnasta aiheutuneista lisäkustannuksista.

Sen lisäksi, että ehdot täyttävää T&K-toimintaa verotetaan matalalla 12,5 %:n verokannalla, sitä koskee myös erityinen verokannustinjärjestelmä.

Yritysrakenteet

Tyypillisiä 12,5 %:n verokannan hyödyntämiseen tähtääviä rakenteita ovat ns. "principal"-rakenteet sekä jo edellä mainitut konsernin rahoitus- ja varainhallintatoiminnan ja aineettoman omaisuuden omistuksen keskittäminen Irlantiin. "Principal"-rakennemallissa konsernin kaikki aineettomaan omaisuuteen liittyvä toiminta keskitetään irlantilaiseen yhtiöön. Keskitäminen edellyttää, että mm. asiakassuhteet, palvelukeskustoiminnot, tuotanto-, myynti- ja markkinointitoiminta sekä toimitusketjun hallinnointi siirretään irlantilaiselle yhtiölle. Toiminnot voidaan myös ulkoistaa markkinahintaista korvausta vastaan edellyttäen, että irlantilainen yhtiö kantaa liiketoimintaan liittyvät riskit ja hyödyt.

Irlannin sisäisen lainsäädännön substanssivaatimuksesta johtuen EU:n väliyhteisöille asettamien (Cadbury-Schweppes-päätöksen mukaisten) substanssivaatimusten pitäisi täytyä. Muita Irlannin verojärjestelmän edullisia piirteitä ovat väliyhteisölainsäädännön sekä yleisten siirtohinnoittelusäännösten puuttuminen, luovutusvoittojen verovapaus tietyin edellytyksin (participation exemption) ja osinkotuloihin liittyvä veronhyvitysjärjestelmä (mukaan lukien mahdollisuus varastoida korkean verokannan maista saatuihin osinkoihin liittyviä verohyvityksiä). Tämän lisäksi Irlannilla on laaja ja liiketoiminnan harjoittamisen kannalta edullinen verosopimusverkosto (muun muassa verosopimus Kiinan kanssa, jonka mukaan irlantilaisen yrityksen kiinalaisen yhtiön myynnistä saamista luovutusvoitoista ei peritä Kiinassa veroa).

Kuten edellä on esitetty, Irlannissa yrityksiä voidaan verottaa useiden eri verokantojen mukaan. Tästä huolimatta selvä enemmistö irlantilaisista liiketoimintaa harjoittavista yrityksistä kuuluu 12,5 %:n verokannan piiriin. Koska Irlannin verokanta on alle puolet Suomen ja monen muun eurooppalaisen valtion soveltamasta yritysverokannasta, tarjoaa irlantilaisen yhtiöiden käyttäminen huomattavia mahdollisuuksia konsernin kokonaisverorasituksen alentamiseen.

Iain McCarthy

Iain toimii PwC Suomen Helsingin toimistolla Senior Tax Consultantina. Hän siirtyi Suomeen PwC Irlannin Dublinin toimistosta marraskuussa 2006. Iain on erikoistunut verolaskentaan ja avustaa toistuvasti PwC:n tilintarkastustoimeksiannoissa laskennallisten verojen ja veropositioiden tarkastusta. Iainilla on usean vuoden kokemus työskentelystä verojen hallinnan, verolaskennan ja kansainvälisen strukturoinnin parissa.

Matalan verokannan ohella verojärjestelmän edullisia piirteitä ovat väliyhteisölainsäädännön sekä yleisten siirtohinnoittelusäännösten puuttuminen, luovutusvoittojen verovapaus tietyin edellytyksin ja osinkotuloihin liittyvä verohyvyys.

Siirtohinnoittelusäännökset Venäjällä – nyt ja tulevaisuudessa

Siirtohinnoittelusäännöksien kehitys

Siirtohinnoittelusäännökset esiteltiin osana Venäjällä meneillään olevaa verouudistusta ja ne tulivat voimaan tammikuun 1. päivänä 1999. Säännökset sisältyivät kohtiin “Principles of determining the price of goods, work or services for purposes of taxation” (verolain pykälä 40) ja “Interdependent parties” (verolain pykälä 20). Nämä pykälät antavat Venäjän veroviranomaisille perusteet haastaa verovelvollisten siirtohinnoittelujärjestelyt tietyissä olosuhteissa.

Joulukuussa 2004 Venäjän valtionvarainministeriö (Ministry of Finance) toimitti Venäjän hallitukselle lakiluonnoksen, jossa ehdotettiin merkittäviä muutoksia ja täydennyksiä nykyisiin siirtohinnoittelusäännöksiin. Marraskuussa 2007 valtionvarainministeriö laati vielä täydennetyn lakiluonnoksen. Tämän lisäksi Venäjän liike-elämä (Russian Union of Industrials and Entrepreneurs) laati oman vaihtoehtoisen lakiluonnoksen, joka poikkeaa huomattavasti valtionvarainministeriön luonnoksesta. On mahdollista, että näiden kahden eri lakiluonnoksen perusteella tehdään jonkinlainen kompromissi ennen kuin se esitellään Venäjän hallitukselle. Uusien siirtohinnoittelusäännösten odotetaan tulevan voimaan 1. päivänä tammikuuta 2009.

Voimassaolevat siirtohinnoittelusäännökset

Nykyiset siirtohinnoittelusäännökset sisältyvät Venäjän verolainsäädännön pykäliin 20 ja 40 ja ne eivät sisällä erityisiä siirtohinnoitteluun liittyviä dokumentaatiovaatimuksia. Siirtohinnoitteluasioiden dokumentointi on kuitenkin suositeltavaa, sillä dokumentointi voi vähentää huomattavasti siirtohinnoitteluokaisuja verotarkastusten yhteydessä tai se voi toimia verovelvollisen eduksi Venäjän eri oikeusasteissa.

Dokumentointi voi vähentää huomattavasti siirtohinnoitteluokaisuja verotarkastusten yhteydessä tai se voi toimia verovelvollisen eduksi Venäjän eri oikeusasteissa.

Pääsääntöisesti siirtohinnoittelusäännösten piiriin joutuu, jos verovelvollisella on kontrolloiduksi transaktioiksi katsottavia liiketoimia, kuten transaktiot etuyhteystahojen (yli 20 % omistus esimerkiksi) kanssa, vaihtokaupat (barter transactions), rajat ylittävät transaktiot (vaikka toisena osapuolena riippumaton osapuoli) ja transaktiot, joiden markkinahinnan katsotaan poikkeavan enemmän kuin 20 % vallitsevasta markkinahintatasosta. Säännökset koskevat myös Venäjän rajojen sisällä toteutettavia liiketoimia.

Tämänhetkinen Venäjän verolainsäädäntö antaa mahdollisuuden kolmen eri siirtohinnoittelumenetelmän käyttämiseen: markkinahintavertailumenetelmä (CUP), jälleenmyyntihintamenetelmä (Resale Minus) ja kustannusvoittolisämenetelmä (Cost Plus). Menetelmiä on käytettävä tässä hierarkisessa järjestyksessä. On huomattava, että edellä mainitut kolme menetelmää eivät ole aivan yhdenmukaisia OECD:n siirtohinnoitteluohjeessa esitettyjen menetelmien kanssa. Tämän lisäksi todettakoon, että Venäjän nykyinen siirtohinnoittelusäännöstö on melko ylimalkainen, eikä siitä saa ohjausta siihen, miten näitä siirtohintamenetelmiä voidaan käytännössä soveltaa.

Yksi olennainen piirre Venäjän nykyisessä siirtohinnoittelulainsäädännössä on, että siinä vaaditaan käyttämään virallisia tietolähteitä ainakin markkinahintavertailumenetelmää sovellettaessa. Tätäkään vaatimusta ei sen enempää ohjeisteta tai selvitetä tarkemmin.

Voimassaoleva siirtohinnoittelulainsäädäntö tarjoaa verovelvolliselle mahdollisuuden safe harbour -säännöksen soveltamiseen. Tällä tarkoitetaan tilannetta, jossa verovelvollisen käyttämät siirtohinnot katsotaan markkinaehtoisiksi, mikäli verovelvollisen käyttämät siirtohinnot eivät poikkea enempää kuin 20 % vallitsevasta markkinahintatasosta.

Pääsääntöisesti Venäjän veroviranomaiset voivat määrätä 20 %:n veronkorotuksen liian vähäiseksi katsotun veron määrästä ja 40 %:n korotuksen, mikäli veroja on katsottu toistuvasti maksetun alimääräisesti. Näiden veronkorotuksien soveltamisesta siirtohinnoitteluasioihin voidaan kuitenkin olla eri mieltä, sillä nykyinen lainsäädäntö ei sisällä sanktioita, jotka liittyvät nimenomaisesti siirtohinnoitteluun.

Tämänhetkinen Venäjän verolainsäädäntö antaa mahdollisuuden kolmen eri siirtohinnoittelumenetelmän käyttämiseen, tulevaisuudessa määrä kasvanee.

Ehdotetut Venäjän siirtohinnoitteludokumentaationsäännökset

Venäjän valtiovarainministeriön 10. heinäkuuta 2007 internet-sivuillaan julkaiseman lakiluonnoksen mukaan seuraavanlaisia muutoksia nykyiseen siirtohinnoittelusäännöksiin olisi odotettavissa:

- Kriteerien määrä, joiden perusteella verovelvollisen katsotaan olevan etuyhteydessä, laajenee;
- Sallittujen siirtohintamenetelmien lukumäärä kasvaa. Jo mainittujen siirtohintamenetelmien lisäksi tulisivat liiketoimintomarginaalimenetelmä (TNMM), voitonjakamismenetelmä (Profit Split) ja jalostetun tuotteen jälleenmyyntihintamenetelmä (Resale of the Processed Product Method);
- Eri siirtohintamenetelmien soveltamisjärjestys poistetaan, mutta markkinahintavertailumenetelmä säilyy ensisijaisesti käytettävänä menetelmänä;
- 20 % safe harbour -säännöksestä luovutaan ja se korvataan markkinahintavaihteluväillä. Selvää ei kuitenkaan ole, sallitaanko OECD:n siirtohinnoitteluohjeiden mukainen vaihteluväli vai onko lähestymistapa jokin muu;
- Yksityiskohtainen lista siirtohinnoitteluun liittyvistä informaatiolähteistä, joita verovelvollinen voi käyttää siirtohinnoittelunsa markkinaehtoisuuden todentamisessa;
- Verovelvolliselle velvollisuus selvittää transaktiot, mikäli etuyhteydessä tehtyjen transaktioiden yhteismäärä kuluvaan verovuotena saman vastapuolen kanssa ylittää 1 000 000 ruplaa (noin 30 000 euroa) sekä sekä laatia markkinaehtoisuuden todentava dokumentaatio. Dokumentaatio tulee esittää 10 päivän sisällä Venäjän veroviranomaisten vaatimuksesta. Tiedossa on, että transaktioiden ruplarajaa ollaan nostamassa edellä mainitusta 1 000 000 ruplasta.

Edellä esitetyt muutokset eivät liene lopullisia, sillä lakiluonnosta voidaan edelleen muokata ja todennäköisesti siihen tullaan vielä tekemään suuriakin muutoksia. Tämän vuoksi lopullinen laki saattaa olla sisällöltään erilainen kuin edellä on esitetty.

Jouni Honka-aho

Jouni on tällä hetkellä ulkomaankomennuksella PwC Venäjän Moskovan toimistossa siirtohinnoitteluryhmässä Tax Managerina. Hän palaa Suomeen lokakuussa 2008.

Immateriaalioikeuksista saadun tulon verotuksesta Luxemburgissa

Luxemburgin vuoden 2008 alusta voimaan tulleet tietyistä immateriaalioikeuksista saatua tuloa koskevat verotussäädökset ovat entisestään lisänneet maan kiinnostavuutta verosuunnittelun näkökulmasta.

Säädökset koskevat patenteista (mukaan lukien yhtiön itsensä kehittämät patentit), tavaramerkeistä (mukaan lukien domain-nimet), tietokoneohjelmistojen tekijänoikeuksista ja mallioikeuksista saatujen tulojen verottamista.

Säädösten nojalla kyseisistä immateriaalioikeuksista saatava juokseva nettotulo tai luovutusvoitto voidaan tietyn edellytyksin vapauttaa Luxemburgin tuloverosta 80 % määrään saakka. Osittaisen verovapauden seurauksena säädösten piiriin kuuluvista immateriaalioikeuksista saadun tulon efektiiviseksi veroasteeksi Luxemburgissa muodostuu 5,9 %.¹

Osittainen vapautus verosta lasketaan immateriaalioikeudesta saadusta nettotulosta, esimerkiksi tehtyjen poistojen jälkeen. Luovutusvoittojen osalta sovelletaan vastaavaa tulon palauttamista koskevaa sääntöä kuin osinkojen ja osakkeiden luovutusvoittojen verovapauden yhteydessä (ns. recapture rule). Tämän tarkoituksena on estää vähentämistä verovaapaaseen tuloon liittyviä kuluja verotuksessa lopullisesti. Järjestelmän etuna voidaan pitää sitä, että se mahdollistaa esimerkiksi tutkimus- ja tuotekehityskulujen vähentämisen niiden syntyessä. Yhtiön realisoidessa tällaiseen immateriaalioikeuteen liittyvän luovutusvoiton, vähennetyt kulut voidaan osittain palauttaa verotettavaan tuloon.

Huomionarvoista on, että kyseinen osittainen verovapautus ei koske Luxemburgin varallisuusveroa.

Osittaisen verovapauden edellytyksiä ovat muun muassa se seikka, että kyseinen immateriaalioikeus on luotu tai hankittu 31.12.2007 jälkeen, sekä se, että immateriaalioikeutta ei ole hankittu lähiyhtiöltä. Lain mukaan lähiyhtiöllä tarkoitetaan yhtiötä, jonka osalta vallitsee vähintään 10 % omistusyhteys yhtiön osakepääomasta. Säädöksen soveltamisalaan kuuluvat välittömät emo- ja tytäryhtiöt sekä saman emoyhtiön välittömästi omistamat sisaryhtiöt.

Vertailun vuoksi voidaan todeta, että Luxemburgin järjestelmä perustuu samankaltaiseen malliin kuin Belgian tai Alankomaiden vastaavat järjestelmät, mutta sen soveltamisala on kuitenkin näitä laajempi, koska Luxemburgin järjestelmän soveltamisalaan kuuluu muitakin immateriaalioikeuksia kuin ainoastaan patentit. Lisäksi Luxemburgin osittainen verovapautus koskee myös kyseisistä oikeuksista saatavia luovutusvoittoja.

Kai Holkeri

Kai työskentelee tällä hetkellä Helsingin toimistossa kansainvälisen yritysverotuksen ryhmässä Tax Managerina. Hän työskenteli PwC Luxemburgin palveluksessa tammikuusta 2006 syyskuuhun 2007 pääasiassa kansainvälisten holding-, IP- ja rahoitusrakenteiden parissa.

Luxemburgin järjestelmä perustuu Belgian ja Alankomaiden vastaaviin järjestelmiin, mutta sen soveltamisala on näitä laajempi.

¹ 20 % * 29,63 %. Luxemburgin kaupungin osalta vuoden 2008 valtion ja kunnan tulovero on yhteensä 29,63 %.

Arvonlisä- ja autoverotus

Yhtiöiden haasteet Yhdysvalloissa – Sales Tax -taustalla arvonlisäveromaailmaan

Arvonlisäverojärjestelmien vallatessa alaa maailmanlaajuisesti Yhdysvallat on pysynyt Sales and Use Tax -järjestelmän lähes viimeisenä linnakkeena. Vaikka arvonlisäverojärjestelmät kansainvälisesti poikkeavat paljonkin toisistaan, on niillä yhdistäviä piirteitä, jotka erottavat ne Sales Tax -järjestelmästä, kuten laajapohjainen soveltuminen sekä tavaroiden että palvelujen myynteihin ja ostovähennysoikeus. Monet hyvin perustavaa laatua olevat erot tekevät arvonlisäverojärjestelmän hahmottamisen yhdysvaltalaisille yrityksille usein hyvin haastavaksi.

Täydellä vauhdilla pyörivässä presidentinvaalikampanjoinnissa on esitetty kannanottoja arvonlisäverojärjestelmän käyttöönottamisesta Yhdysvalloissa. Osa kandidaateista suhtautuu arvonlisäverojärjestelmän käyttöönottoon hyvin myönteisesti, onhan arvonlisävero kansainvälisesti osoittautunut hyvin tuottoisaksi tulonlähteeksi valtioille. Erityisen ajankohtaiseksi asian tekee Yhdysvaltojen jatkuva kamppailu budjettivajeen kanssa Irakin sodan kustannusten kasvaessa.

Kansainvälisesti toimintaa harjoittavat yhdysvaltalaiset yritykset eivät usein ole tietoisia arvonlisäverotuksen vaikutuksesta yhtiön liiketoimintaan Euroopassa ja muualla maailmassa. Raportoinnin yhdenmukaistamiseksi ja lukujen kansainvälisen vertailun mahdollistamiseksi konsernit pyrkivät käyttämään yhteistä laskenta- ja logistiikkajärjestelmää. Yhdysvalloista johdetuilla konserneilla järjestelmät ovat yleensä USA:n verotuksen näkökulmasta kehitettyjä. Konsernin eurooppalaiset yhtiöt huomaavat usein olevansa tilanteessa, jossa konserninlaajuisesti käyttöön otettava järjestelmä ei sisällä arvonlisäverokäsittelyä lainkaan tai ei ainakaan tuota kaikkea arvonlisäveroraportoinnissa tarvittavaa tietoa.

Kansainvälisesti
toimintaa harjoittavat
yhdysvaltalaiset yritykset
eivät usein ole tietoisia
arvonlisäverotuksen
vaikutuksesta yhtiön
liiketoimintaan muualla
maailmassa.

Esimerkkejä arvonlisäverojärjestelmän ja Sales Tax -järjestelmän eroista

Arvonlisävero on transaktiopohjainen vero, joka tilitetään jokaisessa myyntiportaassa. Sales Tax puolestaan tilitetään vasta myytäessä tuote lopulliselle kuluttajalle, ei vielä myytäessä tuotteita jälleenmyyjille. Sales Tax -järjestelmä ei myöskään tunne hankintojen veron vähennysoikeutta.

Sales Tax -järjestelmässä vero tilitetään viimeisen myynnin perusteella tai yrityksen liikevaihdosta laskettuna. Tästä syystä arvonlisäverojärjestelmän hallinnollinen monimutkaisuus ja kulut yritykselle sekä laskun muutoseikkojen merkitys tulevat yleensä yllätyksenä. Lisäksi monet arvonlisäverotuksessa luodut käsitteet, kuten oman tavaran siirto, oma käyttö ja käännetty verovelvollisuus ovat hyvin vaikeaselkoisia käsitteitä.

Sales Tax -järjestelmässä veron tilitysvelvollisuus tietyssä osavaltiossa syntyy, jos yhtiöllä on riittävä fyysinen linkki ko. osavaltioon (nexus). Arvonlisäverojärjestelmässä rekisteröitymisvelvollisuus ja veron tilitysvelvollisuus voi syntyä yhden yksittäisen myynnin tai hankinnan johdosta. EU-ketjukaupassa helposti syntyvien rekisteröitymisvelvollisuuksien syntyminen amerikkalaiselle treidaajalle on hyvin vaikeasti ymmärrettävä asia.

Monet USA-vetoiset yrityskaupat saattavatkin sisältää arvonlisäverotuksen kannalta hyvinkin hankalasti ratkaistavia malleja, joissa arvonlisäverosta läpikulkueränä saatetaan tehdä suurikin kustannus.

Maarit Pokkinen

Maarit työskentelee tällä hetkellä PwC USA:n New Yorkin toimistossa kansainvälisen arvonlisäverotuksen ryhmässä. Hänen erityisosaamisalueitaan ovat kansainväliseen liiketoimintaan liittyvät arvonlisäverokysymykset, liiketoiminnan uudelleen järjestelyt, kansainvälisiin myyntirakenteisiin sekä logistiikkajärjestelmiin (ERP) liittyvät arvonlisäverokysymykset. Työt New Yorkissa jatkuvat maaliskuuhun 2009.

Kansainvälisiä arvonlisäverouutisia

Portugali alentaa yleisiä arvonlisäverokantojaan

Portugalissa on hyväksytty yleisten arvonlisäverokantojen alennusta koskeva lakiesitys. Verokantaa lasketaan nykyisestä 21 %:sta 20 %:iin 1.7.2008 alkaen. Portugaliin kuuluvilla Madeiran ja Azorien saarilla sovellettavaa yleistä arvonlisäverokantaa on myös tarkoitus laskea samalla 15 %:sta 14 %:iin. Euroopan komissio voi kuitenkin vielä haastaa Madeiraa ja Azoreita koskevan lainmuutoksen, sillä 14 %:n yleinen arvonlisäverokanta olisi alle EU:n arvonlisäverodirektiivissä hyväksytyin minimin eli 15 %.

Tsekissä muutettiin verokanta-, raportointi- ja ryhmärekisteröintisäännöksiä

Tsekin alennettu arvonlisäverokanta nousi 5 %:sta 9 %:iin 1.1.2008 alkaen. Yleinen verokanta 18 % sen sijaan säilyi samana.

Tsekin valtiovarainministeriö on helpottanut alv-raportointia ja taannehtivaa vähennysoikeutta koskevia säännöksiä siten, että vähentämättä jäänyt arvonlisävero voidaan jatkossa ilmoittaa ja vähentää uudella arvonlisäveroilmoituksella jopa kolme vuotta vähennykseen oikeuttavan ajanjakson päättymisen jälkeen. Tsekin alv-lain mukaan virheellisestä alv-ilmoituksesta tai muusta Tsekin verotusmenettelylain (Administration of Taxes Act) mukaisen ei-rahallisen velvoitteen laiminlyönnistä ei myöskään jatkossa peritä maksua.

Tsekissä otettiin vuoden 2008 alussa käyttöön myös ryhmärekisteröintisäännökset, joita voidaan soveltaa arvonlisäverotuksessa yhteisessä omistuksessa tai määräysvallassa olevien yritysten kesken.

Jersey siirtyy kulutusverotukseen

Veroparatiisina tunnetulla Yhdistyneen kuningaskunnan kanaalisaarella Jerseyllä tulee voimaan ensimmäistä kertaa yleinen kulutusvero Goods and Services Tax (GST) 6.5.2008. Vaikka Jersey GST on suunniteltu käyttäen esikuvana Ison-Britannian ja EU:n alv-järjestelmää, on järjestelmien välillä huomattavia eroja – etenkin rahoituspalveluiden osalta.

On syytä huomata, että Jersey ei edelleenkään kuulu EU:n arvonlisäverojärjestelmään, vaan alueen ja EU-valtioiden välisessä kaupassa on voimassa arvonlisäveroraja.

Venäjällä vaihdettiin alv-raportointijaksoa

Venäjällä on siirrytty 1.1.2008 alkaen neljännesvuosittaiseen raportointiin. Aiemmin Venäjällä verovelvolliseksi rekisteröityneet yritykset joutuivat antamaan alv-ilmoituksensa ja tilittämään arvonlisäveroa kuukausittain.

Kiina tehostaa arvonlisäverotuksen käyttöä ympäristöpolitiikan välineenä

Kiinassa on kiristetty viime vuosina alv-palautussäännöksiä tiettyjen ympäristölle vahingollisten vientituotteiden valmistukseen liittyvistä alv-kustannuksista (Export VAT Refund). Viimeksi Kiinan ympäristönsuojeluhallinto poisti viennin alv-palautuksen 12 eri kategorian tuotteilta mukaan lukien virtalähteenä käytettävät galvaaniset parit ja paristot (TARIC-koodi 8506).

Kemianteollisuuden alalla aiemmin yleisesti käytettyjä verotuksellisesti edullisia valmistusmenettelysäännöksiä (Processing trade - bonded manufacturing) ei enää sovelleta orgaanisten kemiallisten yhdisteiden (TARIC-koodi 2931) valmistukseen Kiinassa.

Laos ottaa arvonlisäverojärjestelmän käyttöön

Laos liittyy maailman valtioiden valtavirtaan välillisessä verotuksessa 1.1.2009 alkaen, jolloin maassa on tarkoitus ottaa käyttöön arvonlisävero. Arvonlisäverolakiehdotuksen perusteella yritysten, joiden liikevaihto ylittää vuodessa LAK 400M (n. EUR 29 000), täytyy rekisteröityä myynneistään Laosissa arvonlisäverovelvolliseksi.

Ulkomailta Suomeen tuodun käytetyn henkilöauton verotus

Autoverotus koki suuria muutoksia vuoden vaihteessa, kun Suomessa siirryttiin ajoneuvojen verotuksessa auton hiilidioksidipäästöperusteiseen verotukseen. Uusien rekisteröitävien autojen lisäksi muutoksella on vaikutusta myös ulkomailta tuotujen käytettyjen henkilöautojen verotukseen.

Tuotaessa toisesta EU-maasta Suomeen käytetty henkilöauto, josta on jo maksettu myynnin arvonlisävero jossakin toisessa EU-maassa, joudutaan ajoneuvosta maksamaan edelleen autovero ja autoverosta kannettava arvonlisävero. Sen sijaan tuotaessa EU:n ulkopuolelta Suomeen käytetty henkilöauto joudutaan ajoneuvosta maksamaan pääsääntöisesti autoveron ja autoverosta kannettava arvonlisäveron lisäksi tulli sekä maahantuonnin arvonlisävero.

Uusi vai käytetty ajoneuvo?

Uusia kuljetusvälineitä varten on arvonlisäverotuksessa erityissäännöksiä. Arvonlisäverolain mukaan henkilöauto on uusi, jos se on myyty enintään kuusi kuukautta sen jälkeen, kun se ensimmäisen kerran otettiin käyttöön tai sillä on ajettu enintään 6 000 kilometriä. Jos toinen edellä mainituista ehdoista täyttyy, kyse on arvonlisäverolain mukaan uudesta eikä käytetystä ajoneuvosta.

Tuotaessa uusi kuljetusväline toisesta EU-valtiosta Suomeen, joutuu auton käyttäjä maksamaan tuonnin yhteydessä arvonlisäveroa siihen maahan, jossa hän alkaa käyttää autoa. Jos auto on kuitenkin vanhempi kuin kuusi kuukautta ja sillä on ajettu vähintään 6 000 kilometriä, auton tuonnin yhteydessä toisesta EU-jäsenvaltiosta Suomeen ei ajoneuvosta enää tarvitse maksaa ns. uutena kuljetusvälineenä arvonlisäveroa Suomessa. Sen sijaan EU:n ulkopuolelta tuotaessa joudutaan myös käytetystä autosta yleensä maksamaan tulli ja maahantuonnin arvonlisävero.

Arvonlisäverolain mukaan henkilöauto on uusi, jos se on myyty enintään 6 kk sen jälkeen, kun se ensimmäisen kerran otettiin käyttöön tai sillä on ajettu enintään 6 000 km.

Tulli ja maahantuonnin arvonlisävero EU:n ulkopuolelta tuotaville autoille

Tuotaessa auto Suomeen EU:n ulkopuolelta maksetaan tuonnista pääsääntöisesti tulli ja maahantuonnin arvonlisävero, ellei autoa käsitellä ns. muuttoautona (ks. jäljempänä kohta Muuttoauton verotus).

Henkilöautojen tullin määrä on 10 %. Tullausarvona käytetään ajoneuvon kauppaa eli autosta tosiasiallisesti maksettavaa tai maksettua hintaa, johon lisätään tietyt erät, kuten ajoneuvon kuljetus- ja vakuutuskustannukset sekä kuljetukseen liittyvät lastaus- ja käsittelykustannukset siihen paikkaan saakka, jossa tavara tuodaan EU:n tullialueelle.

Lisäksi maahantuodusta autosta maksetaan maahantuonnin arvonlisävero, joka on 22 %. Arvonlisäveron perusteena on ajoneuvon tullausarvo, johon on sisällytetty sen kuljetus-, lastaus-, purkaus- ja vakuutuskustannukset sekä muut maahantuontiin liittyvät kustannukset kuljetussopimuksen mukaiseen ensimmäiseen Suomessa olevaan määräpaikkaan saakka sekä autosta kannettu tulli.

Autovero

Vuoden 2008 alusta voimaan tulleen autoverouudistuksen myötä autoveroprosentti on porrastettu ajoneuvon hiilidioksidipäästön perusteella. Uuden lain perusteella autoveroa joudutaan maksamaan myös tuotaessa Suomeen ennen vuotta 1958 ensimmäisen kerran käyttöön otettu auto, mikä oli aiemmin verotonta.

Jos henkilöautosta ei ole saatavilla EY-tyyppihyväksynnän mukaista hiilidioksidipäästötietoa, autolle määritetään laskennallinen päästötaso. Autoon sovellettava veroprosentti määräytyy tällöin auton kokonaisuusmassan ja käyttövoiman perusteella verotaulukon mukaisesti. Päästötiedon puuttuessa verovelvollinen voi halutessaan esittää selvitystä henkilöauton hiilidioksidipäästöstä.

Autoveron suuruus on vähintään 10 % ja enintään 40 % riippuen auton hiilidioksidipäästön määrästä. Vähimmäistason suuruinen vero kannetaan autosta, jonka hiilidioksidipäästöjen määrä on enintään 60 g/km, ja enimmäistason suuruinen vero kannetaan autosta, jonka hiilidioksidipäästöjen määrä on 360 g/km tai enemmän.

Autoveron suuruus on vähintään 10-40 % riippuen auton hiilidioksidipäästön määrästä.

Autoveron perusteena käytettävä arvo

Käytetyn ajoneuvon autoveron verotusarvo määritetään Suomen markkinoiden hintatason perusteella. Henkilöauton verotusarvo on näin ollen ajoneuvon yleinen vähittäismyyntiarvo Suomessa verotusajankohtana. Verotusarvo voidaan määrittää ns. pyyntihinnan pohjalta vähentämällä siitä tavanomaisia alennuksia vastaava määrä. Käytetyn ajoneuvon tavanomaisten alennusten määrä on 5 % lisättynä 750 eurolla käytetyn ajoneuvon pyyntihinnasta tai 1 500 euroa riippuen siitä, kumpi näistä johtaa suurempaan vähennykseen. Käytettyjen ajoneuvojen vähennyksen määrä on kuitenkin enintään 30 % pyyntihinnasta laskettuna.

Jos yleisiin myyntihintoihin perustuvaa arvoa ei ole käytettävissä, yleinen vähittäismyyntiarvo määritetään siitä hinnasta, jolla samanlaisia ajoneuvoja yleisesti ilmoitetaan myytäväksi. Harvinaisempien autojen kohdalla kyse on pitkälti arvioinnista.

Autoverolle laskettava arvonlisävero

Edellä mainitusta autoverosta kannetaan arvonlisävero, joka on 11,20 - 22 % autoveron määrästä riippuen ajoneuvon käyttöönottoajankohdasta. Jos autovero on esimerkiksi 40 % auton arvioidusta vähittäismyyntiarvosta eli auton hiilidioksidipäästöt ovat vähintään 360 g/km, autovero arvonlisäveroineen on vuoden 1991 jälkeen valmistuneesta käytetystä autosta yhteensä 48,8 % käytetyn auton vähittäismyyntiarvosta.

Muuttoauton verotus

EU:n ulkopuolisesta valtiosta tuodusta, muuttotavarakohtelun saaneesta, yksityiskäyttöön tarkoitettua ajoneuvosta ei peritä tullia eikä arvonlisäveroa. Muuttotavaroita ei saa lainata, pantata, vuokrata eikä vastikkeellisesti tai vastikkeetta luovuttaa 12 kuukauden sisällä siitä päivästä, jona muuttotavarat on hyväksytty vapaaseen liikkeeseen EU:ssa. Jos ajoneuvosta jää kannettavaksi autoveroa, autoverosta kannetaan arvonlisävero.

Muutettaessa EU:n ulkopuolelta tai toisesta EU-maasta Suomeen autoverosta voidaan tietyin edellytyksin saada enintään 13 450 euron alennus, jos auto on osa muuttavan henkilön muutto-omaisuutta Suomeen. Kun maahan muuttava henkilö tuo muuttonsa yhteydessä yhden, yksityistalouteensa kuuluvan verollisen ajoneuvon, autoveroa alennetaan enintään 13 450 eurolla seuraavien edellytysten täytyessä:

- muuttaja on välittömästi ennen muuttoa ollut ulkomailla yhtäjaksoisesti vähintään yhden vuoden ajan
- ajoneuvo on välittömästi ennen muuttoa ollut muuttajan tai hänen aviopuolisonsa omistuksessa tai omistukseen johtavassa hallinnassa ja muuttajan käytössä ulkomailla vähintään 6 kuukauden ajan; sekä
- jos muuttaja on aikaisemmin tuonut maahan alennetulla verolla tai verotta ajoneuvon, tämän ajoneuvon verottomalle luovutukselle säädetty tai määrätty määräaika on päätynyt ennen muuttoa Suomeen (ajoneuvon tulee olla ollut 3 vuotta).

Auton ilmoittaminen tulliviranomaisille

Käytetyn ajoneuvon ulkomailta tuoneen henkilön on heti Suomeen tullessaan ilmoitettava tulliviranomaisille tuonnistaan riippumatta siitä, tuleeeko hän Suomeen EU:sta tai sen ulkopuolelta. Ajoneuvoa ei saa käyttää Suomessa, elleivät viranomaiset ole antaneet siihen lupaa.

Tullihallitus ja verohallinto ovat antaneet tuontiautojen verotuksesta mm. seuraavat ohjeet:

- Henkilöauton CO₂-perusteinen autovero
- Käytetyn ajoneuvon tuonti Suomeen
- Muuttotavaroiden ja muuttoajoneuvojen tuonti Suomeen
- Yksityishenkilö ostaa uuden kuljetusvälineen toisesta EU-maasta.

Visa Randell

Visa toimi määräaikaisena EU-virkamiesharjoittelijana vuonna 2007 Euroopan komission verotuksen ja tulliliiton pääosaston strategiaryhmässä Brysselissä osallistuen välillisen verotuksen ja EU-jäsenvaltioiden tulliyhteistyön kehittämisprojekteihin.

Henkilöverotus

Lähetetyn työntekijän verotus

Kansainväliset työkomennukset ovat osa nykypäivää. Ulkomaille lähdön syynä voivat olla erilaiset kehityshankkeet, rakennusprojektit, ammattitaitovajeen täyttäminen asemamaassa tai kansainvälisen osaamisen hankkiminen. Seuraavassa käsitellään yleisellä tasolla lähetetyn työntekijän verotukseen ja sosiaaliturvaan liittyviä kysymyksiä niin työntekijän kuin työnantajan kannalta, kun palkka maksetaan ulkomaantyöskentelyn aikana Suomesta.

Ennen komennusta

Jotta yritys ja työntekijä saisivat maksimaalisen hyödyn irti ulkomaankomennuksesta, komennuksen yksityiskohdat tulisi suunnitella hyvissä ajoin ennen komennuksen alkua. Ulkomaankomennuksen ehdoista tulisi sopia kirjallisesti ja ennen komennusta tulisi selvittää, säilyykö työntekijä Suomen sosiaaliturvassa.

Jos työntekijä säilyy Suomen sosiaaliturvassa, ns. lähetetyn työntekijän todistus on haettava Eläketurvakeskuksesta. Mikäli työntekijä lähetetään maahan, jonka kanssa Suomessa ei ole sosiaaliturvasopimusta, henkilö on yleensä eläkevakuutettava molemmissa valtioissa. Suomen asumisperusteiseen sosiaaliturvaan kuulumista haetaan näissä tapauksissa Kelasta.

Ulkomaankomennuksen aikana palkan sivukulut maksetaan ns. vakuutuspaikan perusteella. Työntekijän ja työnantajan tulee sopia yhdessä vakuutuspaikan määrä. Vakuutuspaikan tulee vastata Suomessa vastaavasta työstä maksettavaa palkkaa. Suositeltavaa on, että vakuutuspaikka kirjataan komennussopimukseen.

Komennuksen ajoittamisella voidaan myös saavuttaa verotuksellista etua mm. progressiohyödyn muodossa sekä Suomessa että komennusvaltiossa. Joissain tapauksissa voidaan komennuksen ajoittamisella vaikuttaa myös kohdevaltion verotusoikeuteen esim. ajoittamalla noin vuoden kestävä komennuksen alku ja päättymispäivä siten, ettei oleskelu työskentelymaassa ylitä 183 päivää kalenterivuotena (palkkakulut eivät rasita työskentelyvaltiossa olevaa työnantajaa). Tällöin palkkatulo verotetaan yleensä kokonaisuudessaan Suomessa.

Komennuksen
ajoittamisella
voidaan saavuttaa
verotuksellista
etua.

Komennuksen aikana

Verovelvollisuus Suomessa

Ulkomaanpalkan verotukseen vaikuttavat muun muassa komennuksen kesto ja ajoitus, se, onko työnantaja ulkomainen vai suomalainen yhtiö sekä siteet Suomeen (esim. perhe ja asunto). Ulkomaille lähtevän Suomen kansalaisen on pääsääntöisesti maksettava veronsa edelleen Suomeen, koska Suomen kansalaista pidetään Suomessa yleisesti verovelvollisena muuttovuonna ja sitä seuraavana kolmena kalenterivuotena (ns. kolmen vuoden sääntö), jollei hän näytä, että hänellä ei ole verovuonna ollut olennaisia siteitä Suomeen. Olennaisena siteenä pidetään muun muassa Suomessa olevaa puolisoa tai asuntoa sekä Suomen sosiaaliturvaan kuulumista. Mikäli muuta ei näytetä, Suomen kansalaisen ei katsota mainitun ajan jälkeen asuvan Suomessa.

Yleisesti verovelvollinen henkilö on verovelvollinen maailmanlaajuisista tuloista. Jos työskentelyvaltiolla on verotusoikeus, kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa. Yleensä tämä tapahtuu niin, että Suomi vähentää omasta verostaan ulkomaisen veron. Mitään toimenpiteitä kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi ei tarvita, jos ulkomaista tuloa ei lainkaan veroteta Suomessa. Tällainen tilanne on kyseessä, jos palkka on Suomessa tuloverosta vapaata ns. kuuden kuukauden säännön nojalla.

Kuuden kuukauden sääntö

Tuloverolain 77 §:n mukaan ulkomailla tehdystä työstä saatu palkka on Suomessa verovapaata tuloa, jos työstä johtuva oleskelu ulkomailla kestää yhtäjaksoisesti vähintään kuusi kuukautta, verosopimus ei estä työskentelyvaltiota verottamasta palkkatuloa ja henkilö oleskelee Suomessa enintään kuusi päivää kutakin täyttä ulkomaantyöskentelykuukautta kohti. Käyntien määrällä tai tarkoituksella ei ole merkitystä. Vain osin Suomessa vietettyjä päiviäkin (saapumis- ja lähtöpäivät) pidetään kokonaisina Suomessa vietettyinä päivinä.

On myös huomattava, että vaikka Suomessa oleskelupäivät eivät ylittäisi sallittua määrää, Suomessa vietetty aika voi johtaa siihen, että henkilö oleskelee työskentelyvaltiossa alle 184 päivää kalenterivuoden tai peräkkäisten 12 kuukauden mittaisena ajanjaksona. Jos työnantaja ei ole työskentelyvaltiosta, verosopimus usein estää tällöin työskentelyvaltiota verottamasta tuloa, jolloin kuuden kuukauden sääntö ei sovellu.

Mikäli ulkomailla työskentelystä saatuun tuloon ei sovelleta kuuden kuukauden sääntöä, palkkatulo saatetaan verottaa sekä Suomessa että työskentelyvaltiossa. Kaksinkertainen verotus voidaan kuitenkin yleensä poistaa sovellettavan verosopimuksen määräysten ja/tai Suomen sisäisten sääntöjen nojalla (Laki kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta (18.12.1995/1552)).

Jos työntekijän palkka maksetaan Suomesta komennuksen aikana, suomalainen työnantaja voi jättää mahdollista minimipidätystä (1,91 % vuonna 2008) lukuun ottamatta ennakonpidätyksen toimittamatta, mikäli arvioi kuuden kuukauden säännön soveltuvan ulkomaantyöskentelystä maksettavaan palkkaan. Yrityksen tulee ilmoittaa ennakonpidätyksen toimittamatta jättämisestä verovirastolle lomakkeella NT2.

On huomattava, että yritys on vastuussa säännön oikeasta tulkinnasta ennakonpidätystä toimitettaessa. Jos kuuden kuukauden sääntö ei sovellu tai sen soveltuminen on epävarmaa, työnantajan tulee toimittaa ennakonpidätys normaaliin tapaan Suomeen.

Verosopimusten vaikutus verotukseen Suomessa

Alle 183 päivää kestävä komennus

Jos Suomesta oleva työntekijä työskentelee ulkomailla suomalaisen työnantajan palveluksessa alle 6 kuukautta, palkka verotetaan Suomessa. Työnantaja toimittaa palkasta ennakonpidätyksen Suomeen verokortin mukaan, maksaa sosiaaliturvaan liittyvät maksut ja antaa normaalin vuosi-ilmoituksen. Työntekovaltiolla ei yleensä ole verotusoikeutta. Lyhyitäkin ulkomaantyöjaksoja varten on sosiaaliturvan kannalta suositeltavaa hakea Eläketurvakeskuksesta todistus Suomen sosiaaliturvaan kuulumisesta.

Lyhyitäkin ulkomaantyöjaksoja varten on sosiaaliturvan kannalta suositeltavaa hakea Eläketurvakeskuksesta todistus Suomen sosiaaliturvaan kuulumisesta.

Verosopimuksen mukainen asuinvaltio

Vaikka henkilö olisi Suomen verosäännösten mukaan yleisesti verovelvollinen, verosopimusmääräykset voivat rajoittaa Suomen verotusoikeutta.

Henkilöä saatetaan pitää samanaikaisesti kahdessa valtiossa asuvana molempien maiden sisäisen verolainsäädännön mukaan. Kaksoisasumiskonflikti ratkaistaan verosopimusmääräysten nojalla. Esimerkiksi jos henkilö muuttaa työskentelyvaltioon perheineen, on todennäköistä, että häntä pidetään verosopimuksen mukaan työskentelyvaltiossa asuvana. Tällöin verosopimus yleensä estää Suomea verottamasta ulkomailta saatua palkkatuloa sekä yleensä myös muita ulkomailta saatuja tuloja, kuten pääomatuloja.

Eräiden valtioiden kanssa solmimissaan verosopimuksissa Suomi on kuitenkin varannut oikeuden verottaa Suomen säännösten mukaan yleisesti verovelvollisia kansalaisiaan muista verosopimussäännöksistä riippumatta (ns. ympätty kolmen vuoden sääntö). Näissä tilanteissa yleisesti verovelvollisen Suomen kansalaisen ulkomailla ansaitsema palkka verotetaan Suomessa riippumatta siitä, että hän on verosopimuksen mukaan toisessa valtiossa asuva, ellei kuuden kuukauden sääntö sovellu palkkatulon verotukseen. Suomen on kuitenkin tällaisissa tilanteissa vähennettävä Suomessa maksuunpantavista veroista toisessa sopimusvaltiossa samasta tulosta suoritetut verot. Siten kyseinen säännös oikeuttaa Suomen käytännössä perimään veroa vain siltä osin kuin Suomessa määrättävän veron määrä ylittää toisessa sopimusvaltiossa määrätyn veron määrän.

Lähetetyn työntekijän ilmoitusvelvollisuus Suomessa

Yleisesti verovelvollisen on aina ilmoitettava ulkomailta saadut tulot veroilmoituksella. Mahdollisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista tulee vaatia veroilmoituksella, vaikka tämä olisi otettu huomioon jo ennakonpidätysvaiheessa. Hyvitysvaatus on tehtävä ennen verotuksen päättymistä. Jos kuitenkin ulkomaisen veron määrä selviää vasta verotuksen päättymisen jälkeen, verotukseen voi hakea oikaisua.

Komennuslaisen muistilista

- Soveltuuko kuuden kuukauden sääntö? Ks. myös kuuden kuukauden säännön soveltumistesti Verohallituksen julkaisussa nro 273.07.
- Jos ei sovellu, tarkista verottaako työntekovaltio palkkatuloa.
- Jos palkka maksetaan Suomesta ja palkkatulo verotetaan sekä Suomessa että työskentelyvaltiossa, hae verokortti, jossa ulkomaille suoritettava vero on huomioitu.
- Muista vaatia kaksinkertaisen verotuksen poistamista lopullisen verotuksen yhteydessä.
- Hyvityksen saamiseksi Suomen veroviranomaisille on esitettävä todistus lopullisen veron määrästä työskentelyvaltiossa. Jos työskentelyvaltion verotus ei ole valmis ennen verotuksen päättymistä Suomessa, veronhyvitys joudutaan hakemaan jälkikäteen veronoikaisuna.
- Selvitä myös kannattaako pyytää asuinvaltiolta asuinpaikkatodistus (esim. perhe mukana työskentelyvaltiossa, verosopimukseen ei ole sisällytetty Suomen kansalaisia koskevaa kolmen vuoden sääntöä, kuuden kuukauden sääntö ei sovellu palkkatuloon ja/tai pääomatuloja ulkomailta).
- Jos sinulla on verovuonna veronalaista ansiotuloa, tarkista/vaadi, että pakolliset sosiaaliturvamaksut (työntekijän eläke- ja työttömyysvakuutusmaksut ja sairausvakuutuksen päivärahamaksu ja/tai vastaavat ulkomaiset maksut) vähennetään Suomen verotuksessa.

Heidi Viikari ja Emilia Weijola

Ulkomaankomennuksella Sveitsissä ulkomaankomennuksia koordinoimassa

Kehityskeskustelusta se kaikki lähti liikkeelle: tulimme esimieheni kanssa siihen lopputulokseen, että nyt olisi oikea aika minulle lähteä ulkomaille uusia kokemuksia hankkimaan. Tutkailin sisäisillä internet-sivuillamme ilmoitettuja avoimia työpaikkoja aina kun töiltäni ennätin, mutta sopivaa paikkaa ei tuntunut tulevan eteen. Kaikeksi onneksi esimieheni tapasi kansainvälisessä kokouksessa kollegan Sveitsin PwC:n Baselin toimistosta, ja hän kertoi oman työtiiminsä henkilöstövajeesta. Lähdin käymään Baselissa katsomassa toimistoa, haastattavana ja haastattelemassa. Hyvältä vaikutti.

PwC:n sisäiseen ulkomaankomennusten hallintaan kuului suhteellisen pitkällisen prosessin läpikäyminen, sillä eihän pelkkä työntekijän halu lähteä ulkomaankomennukselle riitä, vaan sille on oltava tarvetta sekä lähettävän että vastaanottavan työnantajan puolelta. Baselin vierailua seurasikin lomakkeiden täyttämistä ja mietintää tavoitteista, ja selvittelin myös mitä töitä olen tehnyt ja mitä haluaisin tehdä, kieli- ja muita taitojani ja lopulta pääsin jo neuvottelemaan työsopimuksesta. Samaan aikaan piti hoitaa omat työtehtävät kunnialla ja tiedottaa asiakkaille uusista kontaktihenkilöistä. Pian Sveitsin PwC:ltä otettiin yhteyttä muuttoasioissa ja komennukselle lähtö alkoi konkretisoitua. En ollut tiennytkään, kuinka nopeasti muuttotavarat tulevat pakatuksi kun asian hoitaa alan ammattilainen!

Ulkomaankomennukseni Baselissa alkoi Sveitsin valtion perustamisen juhlapäivänä, 1. elokuuta, eli aloitin tyylikkäästi kansallisella vapaapäivällä. Työnantajan palkkaama ”relocation”-yrittäjä etsi minulle asunnon ja auttoi monissa alkuvaiheen käytännön hankinnoissa ja rekisteröinneissä. Kollegat pitivät minulle, veroasiantuntijalle, veropalaverin. Se olikin ihan aiheellista, sillä minun asiantuntijuuteni koskee tietenkin Suomen verotusta. Oli mukava kuulla, että ulkomaalaisella pidätetään Sveitsissä maksettavasta palkasta lähdevero eikä minun tarvitse jättää veroilmoitusta mikäli vuosituloni jäävät alle 120 000 frangin, ellen sitten halua jättää ilmoitusta vähennysvaatimusten takia.

Alkututustumisten jälkeen tulin osaksi tiimiä, jolle on ulkoistettu isohkon Baselissa pääkonttoriaan pitävän sveitsiläis-kansainvälisen yrityksen ulkomaankomennusten hallinnointi. Ryhmässäni tehdään uskomaton määrä työtä sen eteen, että asiakkaan työntekijät saadaan liikkumaan kivuttomasti maasta toiseen yhtiön komennuspolitiikan mukaisesti ja että sekä työnantaja että työntekijä noudattavat maassa kuin maassa paikallisia verosäännöksiä.

Tiimini HR-puolen asiantuntijat laativat asiakkaan ohjeiden mukaisen palkkapaketin jo ulkomaille siirtymisen neuvotteluja varten ja neuvottelujen päätyttyä viimeistelevät työsopimuksen allekirjoitettavaksi. Muutot, sosiaaliturva-asiat ja asiakkaan palkanlaskennan ohjeistus hoituvat meiltä käsin. Saimme juuri vietyä loppuun jokavuotisen komennuslaisten palkkojen tarkistuksen ja bonusten maksujen ohjeistuksen.

Veroasioiden koordinoitiin – joka kuuluu minun ja parin kollegani tehtäväalueeseen – liitty komennuspolitiikan mukaisten veroarvioiden laskeminen erilaisissa koti- ja komennusmaayhdistelmissä. Pidämme huolta siitä, että komennuslaisille pidetään veropalaveri maasta lähtiessään ja toiseen saapuessaan, että veroilmoitukset tulevat täytettyä ja että lopullinen verovastuu työntekijän ja työnantajan välillä jakautuu komennuspolitiikan mukaisesti. Tässä kaikessa on ehdottoman tärkeänä osatekijänä PwC:n globaali asiantuntijaverkosto, jota tuemme ja jonka toimia ohjailemme Baselista käsin.

Pari kuukautta komennukseni alkamisen jälkeen asiakkaan globaalista työntekijäliikkuvuudesta vastaavan ryhmän vetäjä vaihtui. Vetovastuun vaihtuminen tarkoitti myös sitä, että entiset ulkomaankomennuksiin liittyvät prosessit tulivat uudelleenarvioitaviksi. Meitä on pyydetty kartoittamaan tarvetta ulkomaankomennuspolitiikan uudistamiseen ja tutkimaan mahdollisuuksia asiakkaalta PwC:lle ulkoistettavien palvelujen lisäämiseen. Veropalveluja on neuvoteltu ja sovittu lisättäväksi jo tällekin vuodelle ja sen seurauksena PwC:n asiantuntijaverkosto on saanut meiltä uusia ohjeita ja uusia tehtäviä. Asiakasyhtiön osakkeiden arvon hyvä kehitys markkinoilla on lisännyt johtotason komennuslaisten saamiin työsuhteoptioihin liittyvän veroneuvonnan tarvetta unohtamatta paikallisten yhtiöiden opastusta työnantajavelvoitteiden osalta.

Asiakas on myös kiinnostunut ulkomaankomennusten hallinnointiin laaditusta PwC:n internet-pohjaisesta GlobalSourcePlus-työkälistä, joka mahdollistaa muun muassa komennuslaisten verovelvoitteiden hoitamisen aikataulun ja verokustannusten seurannan. Asiakkaan ottamien raporttien ajanmukaisuus edellyttää sitä, että PwC-verkosto huolehtii tietojen päivityksestä sitä mukaa kun työtehtävät edistyvät – ja taas tarvitaan koordinoititimiini toimia ohjeistamassa ja muistuttamassa kollegoja ympäri maailman juuri tämän asiakkaan komennuslaisten tietojen päivityksestä.

Näyttää siltä, että töitä riittää ja niitä tulee lisää, sillä asiakas arvioi yhtiön ulkomaankomennusten määrän nousevan, prosessit ja verolait muuttuvat ja maailmakin muuttuu. Henkilökohtaiselta tasolta asiaa katsoen uskoisin, että työkokemus, joka tämän ulkomaankomennuksen aikana karttuu, tulee rikastuttamaan sekä minua että työnantajaani ja toivotavasti myös suomalaisia asiakkaitamme.

Kirsi Haapakoski

Kirsi on työskennellyt elokuun 2007 alusta lähtien PwC Sveitsin Baselin toimiston Human Resource Services -ryhmässä työntekijöiden kansainväliseen liikkuvuuteen liittyvissä tehtävissä. Näissä tehtävissä hänen asiantuntemuksensa liittyy lähinnä kansainväliseen henkilöverotukseen ja ulkomailla työskentelevien työntekijöiden globaalien verovelvollisuuden noudattamisen varmistamiseen. Työt Sveitsissä jatkuvat ainakin elokuuhun 2008 saakka.

Tax Bulletin toimituskunta

Päätoimittaja Ritva Nyrhinen, arvonlisä- ja muu välillinen verotus

”Olen koko työurani ajan tehnyt välilliseen verotukseen liittyviä töitä. PwC:llä aloitin vuoden 1993 joulukuussa eli lähes samaan aikaan, kun arvonlisäverolaki hyväksyttiin eduskunnassa. Työ arvonlisäverotuksen parissa on ollut sen verran haasteellista ja monipuolista, että verolajin tai alan vaihtoa en ole ehtinyt harkita. Tax Bulletinin päätoimittajan rooli tuo mukavaa vaihtelua ja saan samalla katsauksen siitä, mitä muissa verolajeissa tapahtuu.

Vapaa-ajalla käyn säännöllisesti teatterissa, jazz- ja rock-konserteissa ja elokuvissa. Viimeaikoina tosin eniten teatterissa. Seuraava teatteriesitys on Ryhmäteatterin Kaaos. Teatteritarjonta ainakin Helsingissä on viime vuosina ollut varsin korkeatasoista tai sitten olen osunut katsomaan oikeita näytöksiä.

Minulla on nykyään myös aina jokin kirja luettavana. Parhaillaan luen Jarkko Tontin Luokkakokousta (Otava). Talven aikana olen päivittänyt myös omaa Arvonlisäverotus käytännössä -kirjaa (WSOYpro). Tavoitteena onkin saada kirja markkinoille vielä ennen kesälomia.

Etsin aktiivisesti paikkoja, mihin voisi kaukomatkailla. Viimeisin kohde oli Kambotsa ja Laos, seuraava kohde tulee todennäköisesti olemaan Buenos Aires. Täytynee sitä ennen aloittaa uusi liikuntaharrastus.”

Visa Randell, arvonlisä- ja muu välillinen verotus

”Suoritin oikeustieteiden kandidaatin tutkinnon Helsingin yliopistossa vuonna 2003 ja kauppatieteiden maisteriksi valmistuin Helsingin kauppakorkeakoulusta 2005.

Opiskelujen loppuvaiheessa aloin miettiä, miten voisin yhdistää oikeus- ja kauppatieteellistä osaamistani työelämässä. Nyrhisen Ritvan luennolla HSE:ssä vakuutuin verokonsultoinnin sopivuudesta.

Ennen PwC:lle tuloani tein erinäisiä harjoitteluja, osa-aikaisena lakimieshommia ja olin myös opiskeluaikana yrittäjänä pienessä internet-palveluyrityksessä. Tein gradua PwC:llä 2005 ja aloitin sen jälkeen konsulttina vuoden 2006 alussa.

Mukavinta töissä on tietysti työyhteisö. Lisäksi on hauskaa, kun työtehtävät ovat monipuolisia. Täällä on paljon ajankohtaisia kansainvälisiä projekteja ja isoja asiakkaita. Haasteellisinta työssä lienee välillä kiireiset aikataulut ja yhteistyö ”banaanivaltioiden” toimistojen kanssa.

EU:ssa harmonisoidaan arvonlisäverotusta koko ajan, mutta monet alueet ovat yhä aika harmaita. Ensimmäisenä näistä tulee mieleeni monikäyttöiset prepaid-voucherit, joista olisi mukava saada yhteistä lainsäädäntöä.

Perheeseeni kuuluu vaimo Helka ja esikoinen on syntynyt heinäkuussa. Vapaa-aikani kuluu tamperetta murtaen, uutta kotia laittaen, urheilun, lueskellen sekä ruoasta ja elämästä nautiskellen.”

Jarno Laaksonen, yritysverotus

”Valmistuin oikeustieteiden kandidaatiksi Helsingin yliopistolta vuonna 2005. Syventävät opinnot tein vero-oikeudesta. Kiinnostukseni sitä kohtaan heräsi opiskeluaikojen loppupuolella ja innostajina toimivat erityisesti loistavat luennoitsijat Pauli K. Mattila, Kari S. Tikka ja Marjaana Helminen, joista Helminen toimi lopputyöni ohjaajana.

Ennen PwC:lle tuloani olin töissä pienessä asianajotoimistossa. PwC:lle tulin opiskelujeni loppuvaiheessa, kun innostuin verotuksesta ja täällä oli opiskelijalle työpaikka tarjolla.

Mukavinta työssäni on sen monipuolisuus ja vaativuus, haasteellisinta on työn haasteellisuus! Verotuksen saralla tapahtuu koko ajan niin paljon, että työn ohella on välttämätöntä opiskella jatkuvasti. Asiaa ei helpota se, että toimikenttänä on käytännössä koko maapallo.

Perheeseeni kuuluu tällä hetkellä vaimo, loppukesästä pesueeseen liittyy ”kolmaskin pyörä”. Vapaa-aika menee kuntoillessa, kokatessa ja kavereiden kanssa aikaa viettäessä. Joskus olen myös pessyt pyykkiä.” (Toim. huom. Loppukesästä lähtien nähtävissä on pyykinpesun olennaista lisääntymistä.)

Jarkko Kuusinen, henkilöverotus

”Valmistuin Tampereen yliopistosta hallintotieteiden maisteriksi vuonna 1998 pääaineenani vero-oikeus.

Ennen PwC:lle tuloa työskentelin verohallinnossa sekä toimin veroneuvojana Veronmaksajain Keskusliitossa. PwC:lle tulin helmikuussa 2001.

Olen samoilla linjoilla Jarnon kanssa siinä, että haasteellisuus ja monipuolisuus ovat sekä tämän työn suola että kääntöpuoli.

Perheeseeni kuuluvat vaimo Nina, ala-asteikäiset lapset Peppiina ja Katriina sekä pari kissaa. Vapaa-aikani kuluu pitkälti pihahommien - ei niinkään puutarhan hoidon vaan enemmänkin pienen nikkaroinnin - parissa. Valokuvaus on myös mieliharrastukseni; erityisesti omista tytöistä kuvia on enemmän kuin ehtii niitä järjestelemään.”

Sini Kaukonen, viestintä

”Valmistuin kaupan ja hallinnon tradenomiksi Heliasta 2002 (nykyinen Haaga-Helia). Lisäksi olen työn ohessa opiskellut viestintää Markkinointi-instituutissa.

Alalle päädyin päästyäni viestintäharjoittelijaksi isoon it-taloon vuonna 2001. Oltuani siellä viisi vuotta tarjoutui hyvä tilaisuus vaihtaa toimialaa, ja tulin PwC:lle tammikuussa 2005.

Mukavinta työssäni on työkavereiden lisäksi monipuolisuus; saan tehdä sekä sisäistä että ulkoista viestintää kolmen hengen viestinnän ja markkinoinnin tiimissämme. Vero-osaston avustan parhaani mukaan heidän aktiviteeteissaan.

Vapaa-ajalla pelaan tennistä, käyn kuntosalilla ja ulkoilen; pidän erityisesti Helsingin Keskuspuistosta, joka alkaa melkein ulko-oveltani. Lomat kuluvat pääosin matkustellessa.”

Koonnut Sini Kaukonen